

100% biologisch voederen van pluimvee

Eind vorig jaar organiseerde het Proefbedrijf voor de Veehouderij in Geel een tweede infonamiddag voor de biologische pluimveehouderij. In 2008 kwam het thema diergezondheid aan bod, nu werd dieper ingegaan op het 100% biologisch voederen van pluimvee. – MAÏKA COX,

PROEFBEDRIJF VOOR DE VEEHOUDERIJ –

• kleinvee • pluimvee •

Het Proefbedrijf voor de Veehouderij had voor deze studiedag 2 sprekers uitgenodigd. Berry Reuvekamp is onderzoeker bij de Animal Sciences Groep in het Nederlandse Wageningen en heeft al heel wat ervaring met leghennenonderzoek. Hij lichtte de resultaten toe van het onderzoek naar biologisch voeder, waarbij een deel van de exotische grondstoffen (soja en sesam) vervangen werd door regionale grondstoffen. In een proefopstelling werden 2 legrassen, Lohmann Brown en Silver Nick met hele snavels, gevoederd met 11 verschillende 100% biologische voeders. Daarbij werd gebruik gemaakt van verschillende percentages raap- en koolzaadschilfers, gerst, rogge, triticale, veldbonen, lupinen en erwten in combinatie met gerst. Vervolgens werden de technische resultaten bij elk voeder bepaald. Toen voeders met een oplopend percentage kool- en raapzaadschilfers (gaande van 0 tot 30%) met elkaar werden vergeleken, bleek dat een innenging tot 30% kool- raapzaadschilfers mogelijk is. Het percentage vuilshalige eieren lag dan wel hoger. Aansluitend op deze resultaten werd een smaakonderzoek van de eieren uitgevoerd, waarbij er toch een effect op te merken viel bij innenging met kool- en raapzaad. Hoe men dit smaakeffect kan interpreteren, moet nog verder worden onderzocht.

Daarnaast werd de innenging van energierijke grondstoffen (zoals granen) onderzocht. Uit deze proef bleek dat innenging van tarwe, gerst, rogge, triticale of een combinatie van gerst en erwten de technische resultaten niet negatief beïnvloedt. Bij een vergelijking van voeders met innenging van eiwitrijke grondstoffen (bijvoorbeeld bonen) bleek dat men die goed kan toepassen in een 100% biologisch voeder. Een combinatie van 15% erwten en 15% gerst geeft een kleine kans op meer vuilshaligheid, terwijl bij innenging van veldbonen (15%) het eigenwicht wat lager kan zijn.

Knelpunten

Walter Vandepitte, directeur veevoeding bij Molens Dedobbeleer uit Halle, gaf het standpunt van zijn firma over 100% biologisch voederen weer. Naast de stijgende kostprijs haalde hij andere knelpunten bij dit scenario aan. Bij de overgang van 90% naar 95% biologisch voeder op 1 januari steeg de kostprijs met 13 à 19 euro per ton. Een verdere verhoging tot 100% biologisch voeder zal gepaard gaan met een extra kost van 32 à 36 euro per ton. Bovendien zal de voederwaarde voor startvoeders die hogere nutriënteneisen hebben dalen, vermits bepaalde grondstoffen (nog) niet biologisch beschikbaar zijn.

Naast 100% biologisch moeten grondstoffen ook regionaal geteeld worden. Maar wat men precies verstaat onder 'regionaal' is momenteel nog niet duidelijk. Indien men heel Europa als regio beschouwt, zal dit weinig problemen opleveren aangezien zuidere landen, zoals Italië, grote producenten van biologische grondstoffen zijn. Maar als de regio wordt verkleind, kunnen er wel problemen optreden voor de intensieve veehouderijen met weinig grond, zoals varkens- en pluimveebedrijven.

Vandepitte vestigde ook de aandacht op de regelgeving rond omschakelingsgrondstoffen. Bij eenjarige gewassen duurt het 2 jaar vooraleer een perceel als biologisch wordt aanzien en voor de oogst als biologisch mag verkocht worden. Maar na een jaar mag men de teelt op die percelen verkopen als omschakelingsgrondstoffen. In het biologisch voeder mag men tot 30% van die omschakelingsgrondstoffen voegen (of meer als ze van het eigen bedrijf komen), maar dan mogen er geen gangbare grondstoffen meer gebruikt worden. Dat maakt het zeer moeilijk om nog tot een goede voederformulering te komen. Zo is het voor een akkerbouwer die wil omschakelen naar de biologische teelt niet makkelijk om zijn teelt in omschakeling aan een redelijke prijs te verkopen.

Oplossingen

Tijdens de vragenronde gaf An Jamart, coördinator Landbouw bij Bioforum, de koepelorganisatie van de biologische sector, aan dat Walter Vandepitte een worst-casescenario schetste. Naar aanleiding van de overgang naar 100% biologisch voeder voor eenmagigen organiseerde Bioforum vorig jaar een nationale vergadering waarbij de Belgische biosector, samen met de overheid, op basis van een knelpuntenanalyse zocht naar oplossingen. Die zijn ook naar voren geschoven en principieel goedgekeurd. Op basis hiervan zal Bioforum adviezen naar de overheid formuleren, waarna die kunnen worden omgezet in wetgeving en in de praktijk worden toegepast. Ze zullen gedeeltelijk tegemoetkomen aan de problemen die hierboven werden geschetst. Volgens An Jamart eist de Europese biologische wetgeving inderdaad dat de term 'regionaal' wordt omgezet in praktische regelgeving. Elke lidstaat of regio kan zelf invullen hoever hij hierin zal gaan. Voor Vlaanderen is dit nog niet bepaald. Vroegere ervaringen leren dat Vlaanderen steeds de geest van bio heeft trachten te koppelen aan praktische haalbaarheid. ■

De presentaties van beide sprekers vind je op www.proefbedrijf.be onder 'onderzoeksprojecten biologische pluimveehouderij', 'infomiddagen'.